

Arrest

nr. 233 369 van 2 maart 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Jules Cerexhe 82
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat N. EL JANATI, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 2 september 2015 een verzoek om internationale bescherming bij de Belgische overheden.

Op 27 september 2016 wordt verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus verleend omwille van zijn herkomst uit Diyala op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker wordt op 3 januari 2018 gecontroleerd op de luchthaven van Düsseldorf. Hij blijkt in het bezit te zijn van een Iraaks paspoort afgeleverd op 10 december 2014 waarmee hij is teruggekeerd naar Irak van 6 december 2017 tot 3 januari 2018.

Op 15 januari 2018 ontvangt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna het CGVS) een schrijven van de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin deze het CGVS verzoekt om de geldigheid van verzoekers internationale beschermingsstatus te onderzoeken, gelet op voorgaande elementen.

Op 27 maart 2018 wordt verzoeker opgeroepen voor een gehoor.

Op 30 mei 2018 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 23 juli 2018 ingetrokken door commissaris-generaal omdat verzoekers status niet ingetrokken maar opgeheven moest worden.

Op 17 september 2018 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 1 april 2019 wordt deze beslissing geannuleerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), omdat er in het dossier geen informatie voorhanden is over de veiligheidssituatie in de provincie Diyala. De Raad oordeelt dat een intern vluchtalternatief pas moet worden onderzocht wanneer blijkt dat er een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade is in Diyala. Gezien de afwezigheid van informatie over de veiligheidssituatie in de provincie Diyala, acht de Raad dit onmogelijk.

Op 16 juli 2019 neemt de commissaris-generaal een nieuwe beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Arabische etnie te zijn en een soennitische moslim te zijn. U werd op 15 september 1990 geboren in Baquba in Diyala. U verbleef uw hele leven in uw ouderlijk huis in de Moaskar Saad-wijk.

U verliet Irak op legale wijze op 10 augustus 2015 via de luchthaven van Bagdad omwille van problemen met de sjiiitische militie Al Hashd Al Shaabi (AHAS). U ging naar Turkije en reisde vandaar illegaal verder naar Europa. U kwam op 30 augustus 2015 in België aan en diende op 2 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 12 september 2016 werd u uitgenodigd op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) voor een persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (CGVS1).

Het CGVS kende u op 27 september 2016 de status van subsidiair beschermde toe omwille van uw herkomst uit Diyala op grond van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Aan de door u ingeroepen asielmotieven, namelijk uw vrees ten opzichte van AHAS, werd evenwel geen geloof gehecht. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U werd op 3 januari 2018 gecontroleerd op de luchthaven van Düsseldorf. U bleek in het bezit te zijn van een Iraaks paspoort afgeleverd op 10 december 2014. U bleek gebruikmakende van dit paspoort terug gekeerd te zijn naar Irak van 6 december 2017 tot 3 januari 2018.

Op 15 januari 2018 ontving het CGVS een schrijven van de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) waarin het CGVS werd verzocht om de geldigheid van uw internationale beschermingsstatus te onderzoeken, gelet op deze elementen.

Op 27 maart 2018 werd u opgeroepen om dit nieuwe element mondeling te komen toelichten op het CGVS (CGVS2). U verklaarde dat u terugkeerde naar Irak om uw zieke vader te bezoeken. U stelt niet definitief terug te kunnen keren naar Irak omwille van de asielmotieven die u eerder inriep, omwille van het feit dat u geen werk zou kunnen vinden in Bagdad omdat u daar geen vrienden zou hebben en omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad. U legt documenten in verband met de ziekte van uw vader en een ontvangstbewijs van documenten die u werden toegestuurd via DHL neer.

Op 30 mei 2018 nam het CGVS een beslissing tot 'Intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus'. Deze beslissing werd op 23 juli 2018 opnieuw ingetrokken door het CGVS, gezien uw status niet ingetrokken maar opgeheven moest worden. Daarop nam het CGVS op 17 september 2018 een beslissing tot 'Opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus'. Op 1 april 2019 werd deze beslissing geannuleerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), omdat er in het dossier geen

informatie voorhanden was over de veiligheidssituatie in de provincie Diyala. De RVV oordeelde dat artikel 48/5§3 (m.b.t. een intern vluchtalternatief) pas moest worden onderzocht wanneer bleek dat er een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade was in Diyala. Gezien de afwezigheid van informatie over de veiligheidssituatie in de provincie Diyala, achtte de RVV dit onmogelijk.

B. Motivering

U kreeg op 27 september 2016 de status van subsidiaire bescherming toegekend omdat uit een grondige analyse van de beschikbare informatie bleek dat er in de provincie Diyala een reëel risico bestond van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Gezien uw afkomst uit die regio, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht, werd u de status van subsidiaire bescherming toegekend.

Uit informatie vervat in uw administratief dossier, blijkt dat u terugkeerde naar Irak op 6 december 2017 tot 3 januari 2018 gebruik makend van uw Irakees paspoort afgeleverd in Diyala op 10 december 2014. Daar deze informatie aanleiding kan geven tot een heroverweging van de u eerdere toegekende subsidiaire beschermingsstatus werd u opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud. Dit persoonlijk onderhoud vond plaats op 27 maart 2018.

Dient hierbij opgemerkt te worden dat artikel 55/5 Vreemdelingenwet bepaalt dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval wanneer niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus wordt voldaan (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. De verandering van omstandigheden is „ingrijpend en niet-voorbijgaand” in de zin van artikel 55/5 Vreemdelingenwet, wanneer de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en niet-voorbijgaand is, houdt dus in dat er geen reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vreemdelingenwet. (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 73).

Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat de omstandigheden in Diyala niet van die aard zijn dat er momenteel sprake is van een ingrijpende en duurzame wijziging opdat niet meer voldaan wordt aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire bescherming.

Het is evenwel mogelijk dat er niet langer een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vreemdelingenwet wanneer na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus komt vast te staan dat de asielzoeker overeenkomstig artikel 48/5, § 3 Vreemdelingenwet binnenlandse of nationale bescherming tegen ernstige schade kan genieten in een deel van het land van herkomst waar hij op een veilige en wettige manier naartoe kan reizen, zich toegang toe kan verschaffen en waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

In dit opzicht dient benadrukt te worden dat u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend omdat er (1) enerzijds werd vastgesteld dat er in uw regio van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet bestond, en er (2) anderzijds vastgesteld werd dat u zich niet aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kon onttrekken door zich in een ander deel van Irak te vestigen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kon er toen niet redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zich in een ander deel van Irak zou vestigen.

Uit het administratief dossier blijkt dat u vrijwillig bent terug gekeerd naar Irak. U verklaarde dat u terugkeerde omdat uw vader ziek was en uw broers en zussen hem niet konden bijstaan, gezien uw ene broer en zussen ver weg woonden en één van uw broers toen in het leger zat (CGVS2, p. 10). Tijdens uw toenmalig verblijf in Irak, woonde u bij uw tante in de Iskan wijk in Bagdad (CGVS2, p. 10).

Uit uw verklaringen afgelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud op 27 maart 2018 blijkt dat u tijdens uw terugkeer naar Irak in Bagdad verbleven heeft, een gebied waar blijkens de informatie waarover het CGVS beschikt heden geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient er onderzocht te worden of er in uw hoofde sprake is van een wijziging in de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. Dient hierbij herhaald en benadrukt te worden dat u de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend omdat er (1) enerzijds werd vastgesteld dat er in uw regio van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestond, en er (2) anderzijds vastgesteld werd dat er, rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden, toen niet redelijkerwijze van u kon verwacht worden dat u zich in een ander deel van Irak zou vestigen.

Rekening houdend met uw actuele persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich heden in Bagdad vestigt. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een jongeman bent, die over een universitair diploma beschikt (CGVS1, p. 10) en reeds verschillende werkervaringen heeft opgedaan in Irak (CGVS1, p. 11). Bovendien blijkt u over een netwerk in Bagdad te beschikken. U heeft daar namelijk een tante die een eigen huis én winkel heeft in de Iskan wijk, bij wie u reeds een maand in Bagdad hebt kunnen verblijven (CGVS2, p. 10, 15). Ook blijkt u vertrouwd te zijn met de stad Bagdad. Tijdens uw verblijf daar, verplaatste u zich regelmatig door de stad, onder andere om uw vader te bezoeken in het ziekenhuis, en 's avonds met vrienden af te spreken waarvoor u zich in verschillende wijken zou begeven hebben zonder hierbij ooit problemen gehad te hebben aan de checkpoints (CGVS2, p. 10-13). Hierover moet verder benadrukt worden dat u geen eenduidige verklaringen kan afleggen over hoeveel keer u toen naar het ziekenhuis ging om uw vader te bezoeken. U zegt hierover de ene keer dat dit dagelijks was, dan weer dat u twee keer zou gegaan zijn en nog anders dat u tien keer zou gegaan zijn (CGVS2, p. 11, 10). Hierop gewezen, slaagde u er niet in deze tegenstrijdigheden uit te klaren (CGVS, p. 11-12). Door hier geen consistente verklaringen over af te leggen, biedt u geen zicht op het aantal verplaatsingen dat u maakte in Bagdad, wat doet vermoeden dat u uw mobiliteit tracht te minimaliseren. Uw vader zou bovendien ook geregeld in het huis van uw tante zelf verbleven hebben, waar u toen ook verbleef (CGVS2, p. 10-12). Indien uw vader daar geregeld verbleef, kon u hem ook daar gezien hebben, en moest u zich niet per se begeven naar het ziekenhuis in Bagdad. Het was volgens u namelijk gevaarlijk om zich te verplaatsen in Bagdad gezien u ook daar gevat zou kunnen worden door de milities die u in uw asielaanvraag aanhaalde (CGVS2, p. 16). Hierop gewezen zei u dat u weet dat u hiermee een risico liep maar uw huis maar een tweetal keer verliet (CGVS, p. 12). Ook later beweert u dat u voorzorgsmaatregelen zou genomen hebben wanneer u het huis van uw tante verliet, namelijk door 's avonds niet buiten te komen en zich in een geblindeerde auto te verplaatsen (CGVS2, p. 17). Dit komt echter niet overeen met andere verklaringen die u aflegt over de periode die u in Bagdad doorbracht, namelijk waarin u stelt dat u in deze periode geregeld met vrienden afsprak, ook 's avonds en u zich zelfs in verschillende wijken zou begeven hebben zonder hierbij ooit problemen gehad te hebben aan de checkpoints (CGVS2, p. 13). Wat er ook van zij, bovenstaande elementen wijzen erop dat u zich tijdens uw verblijf in Bagdad vrij kon bewegen. Gezien bovenstaande elementen kan men ervan uitgaan dat u in staat bent om een duurzaam leven op te bouwen in Bagdad.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Geconfronteerd met de mogelijkheid van een hervestiging in de stad Bagdad stelt u dat dit niet mogelijk is omdat Bagdad en Diyala niet ver uit elkaar liggen en uw vervolgers u daar zouden kunnen vinden (Verzoekschrift, p. 5). Gezien het CGVS in eerste instantie geen geloof hechtte aan uw vluchtmotieven, waardoor u de subsidiaire beschermingsstatus en niet de vluchtelingenstatus werd toegekend, kan deze opmerking niet weerhouden worden als reden waarom u zich niet in Bagdad zou kunnen vestigen. . Verder moet benadrukt worden dat u geen enkel element aanreikt dat erop wijst dat de eerdere beoordeling van uw asielrelaas incorrect was (CGVS2). U bleek bovendien zelf verklaard te hebben aan de politie van Düsseldorf dat u niet overal in Irak gevaar zou lopen (zie administratief dossier, blauwe map, document 4). Nog zou u niet in Bagdad kunnen verblijven omdat uw tante u daar geen langdurig onderdak zou kunnen geven, en u daar geen job zou kunnen vinden (Verzoekschrift, p. 5). Ook deze argumenten kunnen niet weerleggen dat u zich zou kunnen vestigen in Bagdad. Indien uw tante u geen langdurig onderdak zou kunnen geven, blijkt u door uw tante wel over een netwerk in Bagdad te

beschikken dat u kan helpen bij het vinden van onderdak of een baan in de stad. Over het feit dat u daar geen werk zou vinden, moet aangegeven worden dat u zich hier beperkt tot een blote bewering, die u op geen enkele manier kan staven met concrete elementen (CGVS2, p. 16). Tot slot haalt u dat de veiligheidssituatie in Bagdad onvoldoende zou zijn om daar te kunnen verblijven (Verzoekschrift, p. 5). Naast de algemene veiligheidssituatie en de vroegere – ongeloofwaardig bevonden - problemen met AHAS haalt u dus geen andere elementen aan die wijzen op een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit door derden.

In het verzoekschrift wordt nog verwezen naar geweld ten opzichte van soennieten in Bagdad (Verzoekschrift, p. 4-5). Hoewel er inderdaad sprake is van geweld tegen soennieten in Bagdad, is er geen sprake van groepsvervolging. U geeft geen blijk van een gepersonaliseerd en objectief risico dat u zelf zou lopen als soenniet bij terugkeer naar Bagdad (CGVS2). Bijgevolg kan dit argument niet weerhouden worden om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Over de algemene veiligheidssituatie moet gesteld worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier, blauwe map, document 6) blijkt echter dat er in Bagdad heden geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschroefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een

andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiïeten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (*EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111*). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Bagdad en hierbij verwijst naar uw soennitisch geloof, dient opgemerkt te worden dat dit element betrekking heeft op een omstandigheid dat verband houdt met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u soenniet bent maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming. Elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees of het reëel risico komen bovendien niet in aanmerking als persoonlijke omstandigheden die het reëel risico blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kunnen verhogen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u heden in Bagdad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat u actueel over een intern vestigingsalternatief beschikt in Bagdad. Aldus dient besloten te worden dat u heden niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus voldoet. Het gegeven dat u heden over een redelijk, veilig en toegankelijk intern vluchtalternatief beschikt wijst er op dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en nietvoorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

De documenten die u voorlegt kunnen de vaststellingen van het CGVS niet wijzigen. Met de enveloppe waarmee uw documenten u werden toegestuurd kan u enkel aantonen hoe, wanneer en via wie u deze documenten werden toegestuurd. De documenten over de ziekte van uw vader kunnen enkel aantonen dat uw vader ziek is,. Deze documenten zeggen niets over uw mogelijkheden om een duurzaam leven op te bouwen in Bagdad.

Op basis van artikel 57/6, lid 1, 4° juncto artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt besloten tot de opheffing van de status van subsidiaire bescherming.

U haalde evenmin elementen aan waardoor u in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus opgeheven."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel en een tweede middel onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij benadrukt dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat de veiligheids-situatie in Diyala de toekenning van de subsidiaire bescherming rechtvaardigt. Evenwel is volgens de bestreden beslissing voor verzoeker een redelijk en veilig intern vluchtalternatief in Bagdad voorhanden, hetgeen verzoeker betwist. Hij wijst erop dat hij verklaart heeft dat hij er niet veilig zou zijn omwille van de nabijheid tussen Diyala en Bagdad, waardoor zijn vervolgers hem dus terug zouden kunnen vinden. Verzoeker stelt verder dat hij er geen baan of onderdak zou kunnen hebben omdat zijn tante kan hem niet langdurig kan onthalen. Daarenboven is de algemene veiligheidssituatie in Bagdad nog zeer slecht. Hoewel ISIL teruggedreven werd, zoals in de bestreden beslissing wordt erkend, zijn ze nog steeds in staat om aanvallen uit te voeren in de hoofdstad. Verzoeker citeert uit het EASO verslag "Iraq: Security situation" van maart 2019 dat meldt dat het aantal slachtoffers in 2018 nog steeds hoog blijft. Volgens verzoeker blijven burgers doelwitten van de verschillende actoren van het geweld in Bagdad en hij verwijst hierbij naar verschillende incidenten die plaatsvonden in 2018 en 2019. Hij betoogt dat de accumulatie van dergelijk geweld en het aantal slachtoffers in aanmerking moeten worden genomen. Bovendien is de veiligheid van de burgers des te meer bedreigd door het onvermogen van de nationale autoriteiten om bescherming te bieden. Verzoeker wijst erop dat het CGVS zelf uitdrukkelijk erkent dat "de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is". Hoewel het huidige geweld in Bagdad minder toegeschreven kan worden aan ISIL, blijven burgers slachtoffers van aanvallen, moorden, ontvoeringen, zonder dat zij een beroep kunnen doen op de Iraakse overheden voor bescherming. De veiligheidssituatie blijft aldus zeer slecht en chaotisch en verzoeker citeert hierbij uit het EASO-rapport van maart 2019 waaruit blijkt dat soennieten nog meer slachtoffer riskeren te worden van het veralgemeende geweld in Bagdad. Verzoeker meent dat hij dus een bijzonder sterk risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) van de Vreemdelingenwet loopt.

De commissaris-generaal meent dat van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich in Bagdad vestigt, gelet op zijn actuele persoonlijke omstandigheden, met name het gegeven dat hij beschikt over een universitair diploma en reeds werkervaring heeft in Irak. Verzoeker meent evenwel dat dat dit onvoldoende is om de grote moeilijkheden om een baan te vinden te overwinnen en voor zichzelf

te kunnen zorgen, wegens de slechte economische situatie. Waar volgens de commissaris-generaal zijn tante hem onderdak zou kunnen geven omdat hij al eerder in haar huis heeft verbleven, verklaart verzoeker dat ze hem niet langdurig zou kunnen herbergen. Wat de bezoeken aan zijn vader in het ziekenhuis betreft, bevestigt verzoeker dat hij zijn vader meerdere keren heeft bezocht, en dat zijn vader ook tijdelijk in het huis van zijn tante was. Verzoeker preciseert verder dat hij heeft verklaard dat zijn vrienden hem thuis bij zijn tante bezochten en dat hij heeft bevestigd dat Bagdad nog steeds gevaarlijk voor hem is en dat hij daardoor voorzorgsmaatregelen tijdens zijn verblijf heeft genomen. Hij wijst erop dat hij zijn herkomstregio niet heeft bezocht omwille van de problemen die tot zijn vlucht uit Irak leidden. Verzoeker meent dat hij tijdens zijn verblijf in Bagdad geen blijk heeft gegeven van persoonlijk gedrag dat er op wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Verzoeker voegt geen stukken ter ondersteuning van zijn verzoekschrift toe.

2.2. Nieuwe stukken

2.2.1. Verweerder maakt op 28 januari 2020 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt gemaakt. Hij verwijst hierbij naar:

- het rapport van UNHCR: "International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq" van mei 2019;
- EASO "Country Guidance note: Iraq" van juni 2019;
- EASO "Country of Origin Report Iraq: Security situation" van maart 2019.

2.2.2. Verzoeker maakt op 13 februari 2020 een aanvullende nota over met een kopie van de overlijdensakte van zijn ouders. Omdat deze aanvullende nota wordt neergelegd na het sluiten van de debatten, wordt deze, overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, ambtshalve uit de debatten worden geweerd.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

2.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. Het eerste lid is niet van toepassing op een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere ernstige schade, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen."

De bedoelde verandering in omstandigheden is ingrijpend en niet-voorbijgaand wanneer de factoren die aan het reëel risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, worden geacht duurzaam te zijn weggenomen (naar analogie HvJ 2 maart 2010, C-175/08, Salahadin Abdulla e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland).

De commissaris-generaal oordeelde op 27 september 2016 dat er op dat ogenblik in verzoekers regio van herkomst, met name de provincie Diyala, een reëel risico bestond op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Omwille van verzoekers afkomst uit die regio, zijn positie en situatie in zijn land, zijn hoedanigheid van burger en omdat het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht, werd verzoeker de status van subsidiaire bescherming toegekend.

Hieruit blijkt dat verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend omdat er (1) enerzijds werd vastgesteld dat er in zijn regio van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet bestond, en er (2) anderzijds werd vastgesteld dat verzoeker zich niet aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kon onttrekken door zich in een ander deel van Irak te vestigen. Rekening houdend met verzoekers persoonlijke omstandigheden kon er toen niet redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij zich in een ander deel van Irak zou vestigen.

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal vast dat de omstandigheden in de provincie Diyala heden niet van die aard zijn dat er momenteel sprake is van een ingrijpende en duurzame wijziging opdat niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden voor het verlenen van de subsidiaire bescherming. Evenwel meent de commissaris-generaal dat verzoeker heden in de stad Bagdad beschikt over een redelijk, veilig en toegankelijk intern vluchtalternatief. Dit gegeven wijst er volgens de commissaris-generaal op dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee hem de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

Op grond van artikel 57/6, eerste lid, 4°, iuncto het hierboven aangehaalde artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet heft de commissaris-generaal dan ook de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker dan ook op.

2.4.2. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan verzoeker initieel de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet volgt evenwel dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. Uit artikel 8 van richtlijn 2011/95/EU, waarvan artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, blijkt duidelijk dat de bewijslast van het intern vluchtalternatief bij de verwerende partij ligt.

Dit intern vluchtalternatief moet zowel veilig als redelijk zijn. Er moet rekening worden gehouden met de algemene situatie in het vluchtalternatief en met de persoonlijke omstandigheden eigen aan de verzoeker.

Hoewel de richtlijnen van UNHCR ("International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq" van mei 2019) en EASO (EASO "Country Guidance note: Iraq" van juni 2019) inzake een intern vluchtalternatief niet bindend zijn, is het nuttig om bij het beoordelen van een intern vluchtalternatief deze richtlijnen, waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota zelf verwijst, in overweging te nemen.

Wat betreft de voorwaarde van veiligheid, overwegen EASO (p. 130-131) en UNHCR (p. 117) dat aan deze voorwaarde is voldaan wanneer de verzoeker in het voorgestelde hervestigingsgebied geen (nieuw) risico loopt op vervolging of ernstige schade.

Wat betreft de redelijkheidsvoorwaarde, benadrukken EASO (p. 134-138) en UNHCR (p. 120-122) dat een intern vluchtalternatief maar redelijk kan zijn indien is voldaan aan de basisnoden, zoals voedsel en voedselzekerheid, onderdak en huisvesting, alsook hygiëne, met name drinkbaar water en sanitair. Daarenboven moet gepaste aandacht worden gegeven aan de mogelijkheden om te voorzien in levensonderhoud en de beschikbaarheid van basisgezondheidszorg. Hierbij moet rekening worden gehouden met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker, zoals leeftijd, geslacht, sociale achtergrond, scholing, gezondheid, tewerkstelling, familiale en sociale banden, enz. Deze individuele omstandigheden zijn bepalend voor de mate waarin een verzoeker in staat is om te gaan met de algemene omstandigheden in het vluchtalternatief (p. 135-136).

Zowel EASO als UNHCR besluiten specifiek voor de stad Bagdad dat alleenstaande gezonde mannen en getrouwde koppels zonder kinderen die geen specifieke kwetsbaarheden vertonen geen nood hebben aan een sociaal netwerk en dat, afhankelijk van hun individuele omstandigheden zoals hun etnisch-religieuze achtergrond, deze personen in de stad Bagdad kunnen overleven zonder steun van familie of stam.

UNHCR onderstreept verder ook dat een intern vluchtalternatief maar redelijk kan zijn als de verzoeker in staat is in veiligheid te leven in het voorgestelde gebied (*"in safety and security, free from danger and risk of injury"*). Deze veiligheidsvoorwaarde moet duurzaam zijn en niet illusoir of onvoorspelbaar.

Voorafgaand aan de veiligheid en redelijkheid van een intern vluchtalternatief in de stad Bagdad, benadrukken UNHCR (p. 118-119) en EASO (p. 131-134) nog dat personen op een veilige en wettige manier moeten kunnen reizen naar de stad Bagdad en zich daar toegang moeten kunnen verschaffen. Zij wijzen erop dat er in bepaalde delen van Irak voor intern ontheemden afkomstig uit vroegere ISIS-gebieden of conflictgebieden, in het bijzonder soennitische Arabieren, bepaalde binnenkomst- en vestigingsvoorwaarden gelden. Daarnaast is een veiligheidsmachtiging van de relevante veiligheidsdiensten noodzakelijk. Voor wat betreft de provincie Bagdad specifiek, stellen EASO en UNHCR dat, gelet op recente informatie, het niet langer is vereist om een sponsor te hebben om de provincie Bagdad binnen te komen. Wel gelden er voor de stad Bagdad een aantal vestigingsvoorwaarden. Zo kunnen personen die afkomstig zijn uit vroeger ISIS-gebieden of conflictgebieden zich enkel in de provincie Bagdad domiciliëren (*"to take up legal residency"*) indien zij worden gesponsord door twee inwoners van de wijk waar zij willen wonen en indien zij een steunbrief van de lokale mukhtar kunnen voorleggen. Een veiligheidsmachtiging is nodig.

UNHCR wijst er op dat de verschillende toegangs- en vestigingsvoorwaarden niet steeds duidelijk zijn gedefinieerd en dat sponsorvereisten meestal geen wettelijke grondslag kennen. Implementatie ervan kan bovendien variëren of afhankelijk zijn van de veiligheidssituatie. Arabische soennieten worden het meest getroffen door deze toegangs- en vestigingsvoorwaarden. Tegen deze achtergrond overweegt UNHCR dat voor Arabische soennieten afkomstig uit vroeger ISIS-gebieden of conflictgebieden een intern vluchtalternatief in beginsel niet beschikbaar is in gebieden waar overheden binnenkomst- en vestigingswaarden hanteren of waar er druk is op personen afkomstig uit vroegere ISIS-gebieden of conflictgebieden om terug te keren naar hun regio van herkomst. Een uitzondering hierop vormen personen voor wie kan worden vastgesteld, op basis van de individuele omstandigheden van hun zaak, dat zij toegang hebben tot het voorgestelde vluchtalternatief en dat zij daar wettig en duurzaam kunnen wonen en verblijven. Relevante individuele omstandigheden zijn volgens EASO de etnisch-religieuze achtergrond, plaats van herkomst, identiteitsdocumenten, familiestatus, bestaande sociale banden en het hebben van een potentiële sponsor, enz.

2.4.3. Vooreerst stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat verzoeker afkomstig is van de provincie Diyala waarnaar hij, gelet op de veiligheidssituatie, niet kan terugkeren. Evenmin wordt betwist dat verzoeker een soennitische Arabier is.

Verzoeker betwist niet dat hij vrijwillig naar Irak is teruggekeerd, met name naar de stad Bagdad waar hij heeft verbleven bij zijn tante in de Iskanwijk van 6 december 2017 tot 3 januari 2018. Dat hij is teruggekeerd omwille van zijn zieke vader wordt door de commissaris-generaal niet in twijfel getrokken.

Wat betreft de veiligheid van het intern vluchtalternatief in Bagdad, wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een

ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verder wordt gesteld dat er inderdaad sprake is van geweld tegen soennieten in Bagdad maar niet van groepsvervolging en dat verzoeker geen blijk geeft van een gepersonaliseerd en objectief risico dat hij zou lopen als soenniet bij terugkeer naar Bagdad. De commissaris-generaal wijst erop dat verzoekers vluchtmotieven, met name problemen met de sjiiitische militie Al Shaabi, in eerste instantie niet geloofwaardig werden geacht en dat hij geen elementen heeft aangereikt waaruit blijkt dat de eerdere beoordeling van het vluchtrelaas niet correct was.

Wat betreft de redelijkheid van het intern vluchtalternatief in de stad Bagdad verwijst de commissaris-generaal naar de actuele persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Hij stipt aan dat verzoeker een jongeman is die beschikt over een universitair diploma en reeds verschillende werkervaringen heeft opgedaan in Irak. Verder stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker over een netwerk beschikt in Bagdad omdat hij daar een tante heeft, met een eigen huis én winkel in de Iskanwijk, bij wie hij reeds een maand in Bagdad heeft kunnen verblijven. De verklaringen van verzoeker dat hij niet in Bagdad kan verblijven omdat zijn tante hem daar geen langdurig onderdak zou kunnen geven en hij daar geen job zou kunnen vinden, weerleggen volgens de commissaris-generaal niet dat verzoeker zich zou kunnen vestigen in Bagdad. Dat verzoeker geen werk zou kunnen vinden is volgens de commissaris-generaal immers niets meer dan een blote bewering die verzoeker op geen enkele manier kan staven met concrete elementen. Bovendien, indien zijn tante verzoeker geen langdurig onderdak zou kunnen geven, dan blijkt, volgens de commissaris-generaal, verzoeker door zijn tante wel over een netwerk in Bagdad te beschikken dat hem kan helpen bij het vinden van onderdak of een baan in de stad.

Voorts merkt de commissaris-generaal op dat uit verzoekers verklaringen over zijn verplaatsingen in de stad blijkt dat hij vertrouwd is met de stad Bagdad en zich daar vrij kon bewegen tijdens zijn verblijf in Bagdad. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar Irak, in staat is om buiten zijn regio van herkomst in zijn levensonderhoud te voorzien en een duurzaam leven op te bouwen in de stad Bagdad.

De Raad stelt evenwel vast dat voorafgaand aan de vraag of van het intern vluchtalternatief in Bagdad redelijk is voor verzoeker, niet werd onderzocht of hij zich ook daadwerkelijk op een wettige en permanente wijze kan vestigen in deze stad. Een onderzoek naar de toegankelijkheid van het intern vluchtalternatief blijkt niet.

Er wordt niet betwist dat verzoeker een Arabische soenniet is afkomstig uit de provincie Diyala, een vroeger ISIS-gebied en huidig conflictgebied. Dat verzoeker tijdelijk en niet meer dan een maand bij zijn tante heeft verbleven, betekent op zich nog niet dat hij zich daar ook op wettige en permanente wijze kan vestigen en domiciliëren, gelet op de vestigingsvoorwaarden die in de provincie Bagdad worden gehanteerd voor personen die afkomstig zijn uit vroeger ISIS-gebieden of conflictgebieden, met name sponsoring door twee inwoners van de wijk, een steunbrief van de lokale mukhtar en een veiligheidsmachtiging.

In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd, noch blijkt duidelijk uit de gegevens vervat in het administratief dossier, dat verzoeker zich heden op een wettige en permanente wijze kan vestigen en domiciliëren in de hoofdstad Bagdad, des te meer nu verzoeker hierover niet is ondervraagd. In de bestreden beslissing wordt geponeerd dat het intern vluchtalternatief in de stad Bagdad toegankelijk is, maar er blijkt niet dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de vestigingsvoorwaarden die in de provincie Bagdad gelden voor personen die afkomstig zijn uit vroeger ISIS-gebieden of conflictgebieden.

De Raad herinnert eraan dat UNHCR specifiek voor Arabische soennieten afkomstig uit vroeger ISIS-gebieden of conflictgebieden overweegt dat een intern vluchtalternatief in beginsel niet beschikbaar is in gebieden waar overheden binnenkomst- en vestigingswaarden hanteren of waar er druk is op personen afkomstig van vroegere ISIS-gebieden of conflictgebieden om terug te keren naar hun regio van herkomst, quod in casu.

Gelet op het ontbreken van meer concrete informatie en gezien de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, kan de Raad in deze omstandigheden niet zelf nagaan of verzoeker, als soenniet afkomstig uit de provincie Diyala, zich in de stad Bagdad op wettige en permanente wijze kan vestigen.

2.4.4. Het voorgaande in acht genomen en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2,

§ 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg wordt de bestreden beslissing vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 juli 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES